

Prejudiciële vraag

Valt een in Portugal gevestigde holding waarop de bepalingen van wetsbesluit nr. 495/88 van 30 december 1988 van toepassing zijn en die als enig maatschappelijk doel het beheer van deelnemingen in andere vennootschappen heeft, als indirecte vorm van uitoefening van economische activiteiten, in het kader waarvan zij zich bezighoudt met het verwerven en gedurende lange tijd aanhouden van deelnemingen, die in de regel een omvang hebben van minstens 10 % van het maatschappelijk kapitaal van de vennootschappen waarin wordt deelgenomen, welke niet actief zijn in de verzekeringssector of de financiële sector, onder het begrip “financiële instelling” in de zin van artikel 3, lid 1, punt 22, van richtlijn 2013/36/EU ⁽¹⁾ en artikel 4, lid 1, punt 26, van verordening (EU) nr. 575/2013 ⁽²⁾?

⁽¹⁾ Richtlijn 2013/36/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende toegang tot het bedrijf van kredietinstellingen en het prudentieel toezicht op kredietinstellingen en beleggingsondernemingen, tot wijziging van richtlijn 2002/87/EG en tot intrekking van de richtlijnen 2006/48/EG en 2006/49/EG (PB 2013, L 176, blz. 338).

⁽²⁾ Verordening (EU) nr. 575/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende prudentiële vereisten voor kredietinstellingen en beleggingsondernemingen en tot wijziging van verordening (EU) nr. 648/2012 (PB 2013, L 176, blz. 1).

Verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door de Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel (België) op 13 april 2022 — VITOL SA tegen Belgische Staat

(Zaak C-268/22)

(2022/C 318/30)

Procestaal: Nederlands

Verwijzende rechter

Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekster: VITOL SA

Verweerder: Belgische Staat

Prejudiciële vraag

Is de uitvoeringsverordening nr. 1194/2013 ⁽¹⁾, zoals gewijzigd door de verordening 2017/1578 ⁽²⁾, strijdig met de basisverordening nr. 1225/2009 ⁽³⁾, onder meer omdat:

- niet werd aangetoond dat voldaan was aan de voorwaarden om, binnen het kader van de berekening van de normale waarde van het soortgelijke product, overeenkomstig de in artikel 2, lid 5, van de basisverordening neergelegde regel af te wijken van de aan de vervaardiging en de verkoop van dat product verbonden kosten zoals die waren vermeld in de administraties van de onderzochte Argentijnse producenten-exporteurs;
- de gevolgen van de invoer ten onrechte cumulatief beoordeeld werden conform artikel 3, lid 4, van de basisverordening en dus niet afdoende werd aangetoond dat er sprake was van invoer met dumping die schade in de zin van de basisverordening heeft veroorzaakt als bedoeld in artikel 3, leden 6 en 7, van de basisverordening,
- en er aldus geen sprake was van dumping en geen antidumpingrecht kon worden opgelegd als bedoeld in artikel 1 van de basisverordening?

⁽¹⁾ Uitvoeringsverordening (EU) nr. 1194/2013 van de Raad van 19 november 2013 tot instelling van een definitief antidumpingrecht en tot definitieve inning van het voorlopige recht op biodiesel van oorsprong uit Argentinië en Indonesië (PB 2013, L 315, blz. 2).

⁽²⁾ Uitvoeringsverordening (EU) 2017/1578 van de Commissie van 18 september 2017 tot wijziging van Uitvoeringsverordening (EU) nr. 1194/2013 van de Raad tot instelling van een definitief antidumpingrecht en tot definitieve inning van het voorlopige recht op biodiesel van oorsprong uit Argentinië en Indonesië (PB 2017, L 239, blz. 9).

⁽³⁾ Verordening (EG) nr. 1225/2009 van de Raad van 30 november 2009 betreffende beschermende maatregelen tegen invoer met dumping uit landen die geen lid zijn van de Europese Gemeenschap (PB 2009, L 343, blz. 51).
